

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss takto:

Stížnost namítá, že žal. úřad rozhodnutím z 22. července 1921 o připuštění k přípravné konceptní službě politické učinil závislým st-lovo definitivní jmenování v této službě na tom, že prokáže zkouškou znalost jazyka slovenského a že proto, když st-l tuto podmínku splnil, žal. úřad neprávem zamítl jeho žádost za def. jmenování z důvodu, že složil státo-vědeckou zkoušku v cizozemsku a tak nevykazuje plně pro politickou konceptní službu předepsané kvalifikace, když se při připuštění k přípravné službě nad touto okolností nepozastavil.

Dle těchto vývodů uplatňuje stížnost náhled, že st-l má nárok na jmenování v politické konceptní službě. Nedovozuje však nárok ten ze zák. na základě jeho služebního poměru, nýbrž vychází v právního stanoviska, že nárok st-lův byl založen cit. rozhodnutím žal. úřadu, že byl omezen pouze podmínkou, že st-l prokáže zkouškou znalost jazyka slovenského, a že proto žal. úřad nemůže st-li odepřít definitivní jmenování z důvodu, který jemu z dokladů st-lových již při jeho připuštění k přípravné službě musel býti znám.

Toto stanovisko stížností nemohl nss uznati správným.

Rozhodnutí žal. úřadu, o něž st-l tvrzený nárok opírá, nemá smyslu jemu přikládaného. Rozhodnutí toto, dotýkajíc se u příležitosti st-lova připuštění k přípravné politické konceptní službě otázky definitivního jmenování st-lova v této službě, uvádí pouze, »ž e b u d e m o ž n o v z í t i v ú v a h u j e h o d e f i n i t i v n í j m e n o v á n í a z a ř a z e n í d o h o d n o s t n í t ř í d y, a ž p r o k á ž e z k o u š k o u z n a l o s t j a z y k a s t á t n í h o«.

Z tohoto obsahu cit. rozhodnutí zřejmě vyplývá, že žal. úřad nepřiznal jím st-li nějakého nároku na definitivní jmenování a zařazení do hodn. třídy, nýbrž že pouze st-li naznačil, kdy bude možno vzítí v úvahu, může-li st-l definitivně býti jmenován.

Z toho, že žal. úřad již v době, kdy rozhodoval o připuštění st-lově k přípravné politické službě konceptní, nepoukázal na to, že st-l nemá vzhledem k tomu, že státo-vědeckou zkoušku složil v cizině, plně kvalifikace pro politickou konceptní službu, nemůže stížnost právem ničeho pro své stanovisko dovozovati, ježto z pouhé okolnosti, že žal. úřad přes tento nedostatek kvalifikace st-le k přípravné službě připustil, nelze ještě usuzovati, že mu tento nedostatek kvalifikace prominul, když rozhodnutí z 22. července 1921 ničeho o tom neobsahuje.

Naopak ze slov cit. rozhodnutí, že definitivní jmenování st-lovo teprve po složení zkoušky z jazyka státního bude možno vzítí v úvahu, nutno usuzovati, že žal. úřad rozhodnutí o tom, zda má potřebné vlastnosti, aby mohl býti definitivně ustanoven v politické konceptní službě, ponechal době dřívější.

Neporušil tedy žal. úřad zákona, když nevyhověl žádosti st-lově za definitivní jmenování z důvodu v nař. rozhodnutí uvedeného a bylo tudíž stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 3964.

V á l e č n é š k o d y: M i n i s t r p r o s p r á v u S l o v e n s k a n e n í p ř í s l u š n ý r o z h o d o v a t í o ž á d o s t e c h p o d l e v l. n a ř. č. 556/1920.

(Nález ze dne 29. září 1924 č. 16.680).

V ě c: Městská obec v L. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska o škody způsobené bolševickým vpádem.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím zamítl ministr pro správu Slovenska žádost správy veř. všeobecné nemocnice v L. o výpomoc při válečných škodách podanou ve smyslu vl. nař. z 5. října 1920 č. 556 Sb., poněvadž není podmínek § 1 cit. vlád. nař.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss toto:

Jak z uvedeného rozhodnutí vysvítá, posuzoval žal. úřad žádost, kterou nař. rozhodnutím vyřídil, jako žádost podanou ve smyslu vl. nař. z 5. října 1920 č. 556 Sb. »o výpomoci při škodách válečných.« Proti tomuto právnímu kvalifikování oné žádosti stížnost nijakých námitek nečiní, a mohl tudíž i nss nař. rozhodnutí jediné s hlediska uvedeného vl. nař. přezkoumávati.

Nařízení to stanoví v § 3, že žádosti o výpomoc jest podati u toho úřadu, u kterého byla podána přihláška válečné škody t. j. (z pravidla) u politického úřadu I. stolice, na Slovensku podle § 6 u admin. vrchnosti I. stolice, který ji přezkoumá a s návrhem předloží komisi zmíněné v § 2 vl. nař. Tato komise rozhodne pak s konečnou platností.

Pro ingerenci nějakých jiných orgánů správních, tedy také úřadu žal., stran žádosti o výpomoc ve smyslu nař. č. 556 z r. 1920 podaných, neposkytuje nařízení toto naprosto žádného podkladu. Bylo proto nař. rozhodnutí, jímž žádost za výpomoc byla vyřízena, byť i jen formálně v ten rozum, že k věcnému projednání podle onoho nař. není způsobilá, zrušiti pro nepřislusnost žal. úřadu podle § 7 zák. o ss.

Č. 3965.

O b e c n í v o l b y: * I. Ohlásí-li dvě volební strany, každá samostatně, že se sdružily s jednou a touž volební stranou třetí, nemohou tato prohlášení býti při skrutiniu uznána ani jako vzájemné sdružení všech tří stran, ani jako dvě samostatná sdružení. — II. * Prohlášení o sdružení volebních stran mohou býti podrobena úpravě a případné opravě jen pokud nebyla vývěskem vyhlášena (§ 26, odst. 2 řádu vol. do obcí). Prohlášení tato upravovati neb opravovati nepřislusí volební komisi, jež zjišťuje výsledek volby (hlava VI. řádu vol.).

(Nález ze dne 30. září 1924 č. 16.731).

V ě c. Josef W. a spol. v L. (adv. Dr. Jindř. Staden z Liberce a Dr. František Wien-Claudi z Prahy) proti zemské správě politické v Praze (rada zsp-é Dr. Rud. Kobosil) o volbu městského zastupitelstva v L.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím byly zamítnuty námitky Josefa W. a spol. proti volbě obecního zastupitelstva města L., provedené dne 16. září 1923.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss takto:

Není sporné, že dne 8. září 1924 podána byla u obecního úřadu dvě prohlášení o sdružení stran. Jedno podala volební strana »National-So-